

Ο τρόπος παρερμηνείας της Αγίας Γραφής και παραδείγματα από τους Μάρτυρες του Ιεχωβά (Γεωργία Μουλοπούλου, πτυχιούχος στον Ελληνικό Πολιτισμό - μάστερ Θεολογίας)

/ Πεμπτουσία

Τον τρόπο που χρησιμοποιούν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά την Αγία Γραφή τον διαπιστώνουμε και στην περικοπή Ρωμ.13, 1-7: «Πάσα ψυχή εξουσίαις υπερεχούσαις υποτασσέσθω. Ου γαρ έστιν εξουσία ει μη υπό Θεού, αι δε ούσαι υπό Θεού τεταγμέναι εισίν... διά τούτο γαρ και φόρους τελείτε· λειτουργοί γαρ Θεού εισίν εις αυτό τούτο προσκαρτερούντες. Απόδοτε πάσιν τας οφειλάς, τω τον φόρον τον φόρον, τω το τέλος το τέλος, τω τον φόβον τον φόβον...». Σύμφωνα με την Πατερική παράδοση και τη Βίβλο οι «υπερέχουσες εξουσίες» είναι οι πολιτικές Εξουσίες-Αρχές [321]. Η υπόδειξη του Παύλου προς τους Χριστιανούς να πληρώνουν τους φόρους και τα τέλη προς την Πολιτεία δείχνει την ορθότητα αυτής της ερμηνείας [322]. Κατά τους Μάρτυρες του Ιεχωβά., οι κοσμικές Αρχές και Εξουσίες είναι όργανα του Διαβόλου, οι οποίες πρέπει να παραδώσουν την εξουσία στη Θεοκρατία για να επέλθει στη Γη η ειρήνη [323]. Επομένως, ο Παύλος, λέγοντας «εξουσίαις υπερεχούσαις», εννοούσε πρωτίστως τον Ιεχωβά Θεό και τον Ιησού Χριστό και δευτερευόντως το «Κυβερνών Σώμα». Κατά τον

Παύλο, η παραπάνω ερμηνεία είναι ανάλογη προς το συμφέρον τους [324].

Την ίδια τακτική ακολουθούν και στην περίπτωση της περικοπής Ματθ. 24, 45-46: «Τις άρα εστίν ο πιστός δούλος και φρόνιμος, ον κατέστησεν ο κύριος αυτού επί της θεραπείας αυτού του δίδοναι αυτοίς την τροφήν εν καιρώ; Μακάριος ο δούλος εκείνος, ον ελθών ο κύριος αυτού ευρήσει ποιούντα ούτως» [325]. Ο Κύριος αναφέρεται στον Κλήρο, που έχει την φροντίδα των λογικών προβάτων και οφείλει να γρηγορεί [326].

Τα πρώτα χρόνια, η εταιρεία «Σκοπιά» ως πιστό δούλο θεωρούσε τον Ch. Russell και έπειτα τον J. Rutherford. Αργότερα διαφοροποιήθηκε ως προς αυτό. Έτσι, στο βιβλίο της εταιρείας «Η Αλήθεια», σ. 120, διαβάζουμε: «Η Αγία Γραφή προείπε ότι, την εποχή της ιδρύσεως της βασιλείας του Χριστού (1914), οι 144.000 κυβερνήτες θα παρέμεναν στη Γη ως ένα υπόλοιπο από τα τέκνα της «άνω Ιερουσαλήμ». Ο Ιησούς τα περιέγραψε ως «πιστόν και φρόνιμον δούλον» [327]. Το πώς, όμως συνδέονται οι 144.000 όσιοι της Αποκάλυψης (14, 3-5) με τον πιστό και φρόνιμο δούλο της παραβολής [328] του Κυρίου είναι δύσκολο να το κατανοήσουμε [329].

Στο συμπέρασμα που καταλήγουμε είναι ότι οι θεοφώτιστοι της εταιρείας «Σκοπιά» δεν έχουν ως πηγή πίστης την Αγία Γραφή. Χρίζουν τους εαυτούς τους ερμηνευτές της Αγίας Γραφής, προβαίνοντας σε αποσπασματική χρήση και παραποιώντας την αλήθεια των χωρίων της. Στηρίζουν τη διδασκαλία τους στις σκοπίμως νοθευμένες από τους ιδίους μαρτυρίες της Γραφής, με στόχο την πλάνη και τον προσηλυτισμό, ιδιαίτερα των χριστιανών. Η Εκκλησία, ως σώμα Χριστού

και φορέας της αλήθειας, είναι η μόνη που έχει την εξουσία να ερμηνεύει την Αγία Γραφή και να μεταφέρει το θείο μήνυμα του Ευαγγελίου.

Προαναφέρθηκε ότι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά αρνούνται τον Τριαδικό Θεό. Υπέρ του δόγματος της Αγίας Τριάδος μαρτυρούν αρκετά χωρία της Αγίας Γραφής [330], όπως το Α΄ Ιω., 5, 7 «Τρεις εισιν οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα και ούτοι οι τρεις εν εισί» [331] και το χωρίο «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» [332]. Επίσης, μαρτυρίες από τη Βίβλο, οι οποίες δεν τίθενται υπό αμφισβήτηση: Αν ο Υιός ήταν «κτίσμα» και το Άγιο Πνεύμα ήταν «η ενεργός δύναμη» [333] του Θεού, όπως πιστεύουν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, ο Χριστός δεν θα ζητούσε να γίνεται το Βάπτισμα μόνο στο όνομα του Πατρός; Η παράθεση των ονομάτων του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος σημαίνει ότι πρόκειται για τρία ιδιοϋπόστατα-αυθύπαρκτα, ισοδύναμα πρόσωπα. [334]

Προσπαθούν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά. να αποδείξουν ότι στη Βάπτιση του Χριστού στον Ιορδάνη δεν αποκαλύφθηκε η Αγία Τριάδα, αλλά η «ενεργός δύναμη» του

Θεού έχρισε τον τέλειο άνθρωπο Χριστό σε μελλοντικό πνευματικό Υιό του. Διαψεύδονται από το γεγονός της Μεταμόρφωσης, στην οποία έχουμε αποκάλυψη του Πατρός, ο οποίος μιλάει εκ της νεφέλης, του Υιού, οποίος μέσω της μεταμόρφωσης απέδειξε ότι ήταν ο Χριστός, και του Αγίου Πνεύματος με τη μορφή της νεφέλης [335]. Επίσης, και στην Παλαιά Διαθήκη έχουμε μαρτυρίες για την Αγία Τριάδα [336].

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

321. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 177. Πρβλ. Παπαδόπουλος, Όπ.π., σ. 214. Αλεβιζόπουλος, Πίσω από το Προσωπείο της Σκοπιάς, (Αθήνα: εκδ. Διεύθυνση Ποιμαντική Διακονία Αρχιεπισκοπής Αθηνών, 1988), σ. 72-75.

322. Κόκορης, Ορθοδοξία..., τ. Γ', Όπ.π., σ. 178-181.

323. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά είναι υπέρ του πολέμου και μάλιστα «στο όνομα του Θεού». Η εταιρεία καλεί τους οπαδούς της να χρησιμοποιούν την «στρατηγική πολέμου» («Σκοπιά», 1956, σ.159), σύμφωνα με την οποία τα μέλη της καλούνται να παριστάνουν τον φίλο στον εχθρό και μετά να χτυπούν θανάσιμα (Κριταί 4,11-21). Και συ μπορείς να επιζήσεις στον Αρμαγεδδώνα, στον νέο κόσμο του Θεού, σ. 283-287). Αλεβιζόπουλος, Νεοφανείς Αιρέσεις..., Όπ.π., σ. 138. 324.

Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 177-178. Γνωρίζουμε πως οι Μάρτυρες του Ιεχωβά αρνούνται να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία. Ο κύριος λόγος της άρνησής τους είναι η διαφήμιση της οργάνωσης και η βασική τους θέση, ότι οι πολιτικές Αρχές είναι όργανα του Σατανά και αυτόν υπηρετούν. Η υστεροβουλία τους είναι διάχυτη. Εάν ο στρατός είναι μέρος του «συστήματος» του Διαβόλου στον οποίο αρνούνται να καταταγούν, το ίδιο θα ισχύει και για τη Δικαιοσύνη, στην οποία προσφεύγουν εναντίον κληρικών. Βλ. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 281. Πρβλ. Αλεβιζόπουλος, Νεοφανείς Αιρέσεις..., Όπ.π., σ. 136-138.

325. Ματθ. 24: 45-46, Τρεμπέλας, (197418), Όπ.π., σ. 108.

326. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 179.

327. Όπ.π., σ. 179.

328. Στο Ματθ. 24, 45 αναφέρεται ότι «πιστός και φρόνιμος δούλος» είναι κάθε χριστιανός, που θα αποδειχθεί πιστός και φρόνιμος διαχειριστής του ταλάντου που του εμπιστεύθηκε ο Θεός (Ματθ. 25, 15-28). Τα χαρίσματα που έχει δώσει ο Θεός σε κάθε άνθρωπο πρέπει να τα καλλιεργήσει και να

διατηρήσει την φιλανθρωπία, την αγάπη για τον συνάνθρωπο για να τον δεχθεί ο Κύριος στη βασιλεία Του. Βλ. Αντώνιος. Αλεβιζόπουλος, Πίσω από το Προσωπείο..., Όπ.π., σ. 20.

329. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 179-180. Πρβλ. Αλεβιζόπουλος, Πίσω από το Προσωπείο..., Όπ.π., σ. 56-57.

330. 1 Κορ. 12, 4-6 και 1 Πετρ. 1, 1-2, αλλά και ο τριαδικός τρόπος της αποκάλυψης του Θεού κατά τη Βάπτιση του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη (Ματθ. 3, 16-17. Μάρκ. 1, 9-11. Λουκ. 3, 21-22). Τριαδολογικά είναι και τα χωρία: Ιω.14, 16· 26. Πράξ. 2, 33· 10, 38. 2 Κορ. 13, 13. Γαλ. 4, 6. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά ισχυρίζονται ότι εκείνοι, οι οποίοι αποδέχονται το δόγμα της Αγίας Τριάδος, προσπαθούν να το θεμελιώσουν στα χωρία: 1 Ιω 5,7. Ιω. 1,1· 10, 30 και 1 Τιμ. 3, 16. Τα δύο από αυτά μνημονεύουν μόνο τον Πατέρα και τον Υιό (Ιω. 1, 1 και 10, 30), ενώ η γνησιότητα των άλλων δυο χωρίων αμφισβητείται (1 Ιω. 5, 7 και 1 Τιμ. 3, 16). Έτσι, προκαλούν αρνητικό κλίμα σε βάρος όσων δέχονται το Τριαδικό δόγμα, παρουσιάζοντάς τους να επικαλούνται εδάφια της Γραφής νοθευμένα από τους Πατέρες ή εδάφια, που δεν αποδεικνύουν αυτά που οι ίδιοι πιστεύουν. Βλ. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 183. Πρβλ. Αλεβιζόπουλος, Οι Χιλιαστές..., Όπ.π., σ. 188.

331. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 182.

332. Ματθ., 28, 19, Τρεμπέλας, (197418), Όπ.π., σ. 131.

333. Η εταιρεία αρνείται την προσωπικότητα του Αγίου Πνεύματος και το υποβιβάζει στην κατάσταση τυφλής ενέργειας όπως η ηλεκτρική ενέργεια. Βλ. Αλεβιζόπουλος, Διάλογος με την Εταιρεία..., Όπ.π., σ. 33.

334. Γιαννόπουλος Όπ.π., σ. 183. Περί Αγίου Πνεύματος, βλ. Αλεβιζόπουλος, Διάλογος με την Εταιρεία..., Όπ.π., σ. 33-35.

335. Ματθ. 17, 2-5. Μάρκ. 9, 2-7. Λουκ. 9, 29· 34-35.

336. Γιαννόπουλος, Όπ.π., σ. 183-184.